

Βαθιά εντυπωσιασμένοι, οι Φαίακες άκουσαν τον ξένο τους να λέει ότι είναι ο Οδυσσέας. Η φήμη για τα κατορθώματά του στην Τροία ήταν ήδη ξακουστή και τραγουδισμένη. Τον ίδιο δεν ήξεραν, τι είχε απογίνει. Πρόθυμα ο Οδυσσέας άρχισε να διηγείται τις περιπλανήσεις, τα πάθη και τις περιπέτειές του. Τους πήρε η νύχτα κι ακόμη βρισκόταν στα μισά. Τον παρακάλεσαν να αναβάλει την επιστροφή του στην Ιθάκη για μια μέρα, να τους διηγηθεί και τα υπόλοιπα. Το έκανε με ευχαρίστηση. Νέα δώρα του προσφέρθηκαν. Με ευθύνη της Αρήτης και του Αλκίνοου, φορτώθηκαν όλα στο πλοίο.

Με το ηλιοβασίλεμα της επομένης μέρας ο Οδυσσέας αποχαιρέτησε τους φιλόξενους Φαίακες και μπάρκαρε. Ευτυχισμένος, πλάγιασε στο πλοίο. Λίγο αργότερα, κοιμόταν ύπνο βαθύ. Το πλοίο ήξερε από μόνο του πού να πάει. Ξημέρωμα, έπιασε σ' ερημική ακτή, στην Ιθάκη. Ήταν στον Φόρκυνα, πλάι στην ιερή σπηλιά με τις Ναϊάδες. Ο Οδυσσέας κοιμόταν ακόμα. Οι ναύτες τον έβγαλαν στην προκυμαία χωρίς να τον ξυπνήσουν. Έβγαλαν κι απόθεσαν κοντά του και τα δώρα. Στη συνέχεια, μπήκαν πάλι στο πλοίο τους και έβαλαν πλώρη για την πατρίδα τους, τη Σχερία.

Όσο να γίνουν όλα αυτά, ο Δίας στον Όλυμπο είχε βρει μπελά με τον αδελφό του, τον Ποσειδώνα. Ο θεός της θάλασσας παραπονιόταν ότι οι Φαίακες αφήφησαν τη θέλησή του να βασανιστεί ο Οδυσσέας και τον πήγαν ασφαλή στην Ιθάκη και μάλιστα γεμάτο δώρα. Ο Δίας του επέτρεψε να τους τιμωρήσει. Το πλοίο που είχε μεταφέρει τον Οδυσσέα στην Ιθάκη, πλησίαζε στο λιμάνι της Σχερίας, όταν έφτασε εκεί κι ο Ποσειδώνας. Το χτύπησε και το έκανε να πετρώσει. Οι αρχαίοι Κερκυραίοι έδειχναν ένα βράχο έξω από την Παλαιοκαστρίτσα και έλεγαν ότι είναι το πλοίο των Φαίακων που ο θεός πέτρωσε. Τον ίδιο βράχο αναφέρει ο Ν. Γ. Πολίτης ότι οι νεότεροι Κερκυραίοι ιστορούσαν πως ήταν αλγερινό πειρατικό που το πέτρωσε ο θεός, επειδή το πλήρωμά του πήγαινε να λεηλατήσει το εκεί μοναστήρι.

Το πέτρωμα του πλοίου το είδε από την ακτή και ο Αλκίνοος και θυμήθηκε ότι ο πατέρας του, ο Ναυσίθοος, του είχε προείπει ότι ο Ποσειδώνας κάποια στιγμή θα τιμωρούσε τους Φαίακες, επειδή γύριζαν τους ναυαγούς στις πατρίδες τους κι ότι θα απέκλειε τη Σχερία, υψώνοντας γύρω της ένα βουνό. Αποφασίστηκε ο Οδυσσέας να είναι ο τελευταίος ναυαγός που σώθηκε γυρνώντας στην πατρίδα του. Κι ακόμα, να θυσιαστούν δώδεκα ταύροι, μήπως και τους λυπηθεί ο θεός και δεν τους απομονώσει πίσω από βουνό. Η θυσία έγινε την ίδια μέρα, όπως περιγράφεται στην Οδύσσεια. Αν τους λυπήθηκε ο θεός ή όχι, το έπος δεν το αναφέρει. Όμως οι κατοπινοί Κερκυραίοι έλεγαν ότι τελικά το γλίτωσαν το βουνό του αποκλεισμού, αφού το νησί τους ήταν η Σχερία και γύρω του βουνό δεν υπάρχει.

(τελευταία επεξεργασία, 27 Μαΐου 2022)